

vort Militærvæsen, nej, vi skulde selv lave det, som vi vilde. Man skulde vel altsaa igen komme med et nyt Stykke hjemmelavet radikalpolitisk Husflidsarbejde i Forsvarsspørgsmaalet. At vente paa Folkenes Forbund og se, hvad det mener, ligger naturligvis ogsaa for lavt for de Herrer. Men jeg synes, vi nu ser dem i en anden Belysning end i Fortiden, og vi imponeres ikke saa meget som tidligere af deres store Talemaader.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

L. Rasmussen: Maa jeg blot sige til det ærede Medlem fra Hjørring (Vanggaard), der nu talte om, hvad den højtærede Forsvarsminister skulde gøre med Hensyn til Folkenes Forbund og Danmarks Stilling, at jeg tror, den højtærede Forsvarsminister ved nok saa god Besked som det ærede Medlem fra Hjørring, og naar vi har faaet at vide, at Folkenes Forbund intet foretager sig, før der kommer Indstilling fra Landene om, hvorledes de vil indrette sig, synes jeg, det ærede Medlem fra Hjørring skulde lade være at tale om de Ting, som han ikke kender til.

Hagbart Berg: Jeg skal først gøre blot en enkelt Bemærkning om den Tale, som det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) nu holdt. Jeg tror, at den store Del af Befolkningen er ganske klar over, at det i Virkeligheden rent ud er ynkeligt, at de Herrer er saa forfærdeligkæphøje nu, da Faren er drevet over. Vi ved, hvordan man fra den Side saa paa Forholdene den 4. August, da Faren var lige over Landet; da var de Herrer lettere at faa i Tale. Jeg mindes en enkelt Udtalelse af et socialdemokratisk Blad i Jylland, „Demokraten“, der staar Landstingsmand Harald Jensen nær, som skrev, at Arbejderne lige saavel som Landets øvrige Befolkning vilde være med til at værne vort fælles Bosted. Men hvorledes skulde vi have kunnet værne vort fælles Bosted, hvis vi intet havde haft at værne det med. Hr. Stauning, der nu er Minister, udtalte paa et Møde i Præstbro, da han blev angrebet af sine Partifæller, fordi man var gaaet med til disse militære Foranstaltninger, at et andet lille Land havde faaet en Anmodning fra en Stormagt, om det ikke kunde gøre mere, end det gjorde, for at hævde sin Neutralitet. Men hvorledes kunde vi have hævdet vor Neutralitet,

hvis vi intet havde haft at hævde den med? Derfor vil jeg sige, at det sømmer sig ganske overordentlig daarligt for de Herrer at angribe andre og være saa kæphøje nu, da Faren er drevet over. Den 4. August var de Herrer lette at faa i Tale, og jeg tror, at man ude i Befolkningen er ganske paa det rene med, at man ikke een Gang til vil betro sig til; hvad de Herrer af partipolitiske Grunde kommer i Tanker om at lave.

Da den højtærede Finansminister fremlagde Finanslovsforslaget, udtalte han, at der paa dette ikke fandtes Bevillinger til store nye Arbejder, men en Undtagelse herfra var dog visse Bevillinger til Anlæg paa Jyllands Vestkyst. Jeg vil, ligesom forskellige andre ærede Medlemmer har gjort, udtale min Tilslutning til og min Tak for disse Bevillinger. Jeg tror, at det er rigtigt og godt, at disse Bevillinger er optagne paa Finanslovsforslaget. Der har under denne Finanslovbehandling været talt om vor finansielle Stilling, som jo er tegnet ret mørk. Jeg skal ikke komme ind herpaa, vi har vel Lov til at haabe, at det kan gaa her efter det gamle Ord, at det kan se sort ud og blive godt; men een Ting er vi i alt Fald visse paa: at skal det blive godt, saa er det en ufravigelig Betingelse, at vore frie Erhverv faar gode Fremtidsmuligheder, saa at de kan blive produktionsdygtige og konkurrencedygtige. Der er vistnok mange, der beklager, at et af vore Erhverv, Fiskeriet, som netop i Aarene umiddelbart før Krigen og i det første Krigsjaar var i stærk Opkomst, nu har særdeles vanskelige Kaar at arbejde under. Der er her til to Aarsager, dels de overordentlig store Driftsudgifter og dels de smaa Priser, man kan opnaa for Fisken paa Grund af den lave Markkurs. Det, at Priserne er smaa, kan vi vel neppe gøre noget ved, men derimod kan vi tage under Overvejelse, om der ikke paa forskellige Omraader kan gøres noget med Hensyn til Fiskernes Driftsudgifter. Der er talt om, at Udgifterne til deres Redskaber, til Olie o. s. v., er store, og at Fragten er blevet forhøjet. Et æret Medlem har under Behandlingen af Spørgsmaalet om Forrentningen af vore Statsaktiver talt om, at Statshavnene gav et Underskud, og at de burde kunne forrente sig. Fiskeriet er i Øjeblikket saa stærkt ramt, at man maa være varsom med en selv nok saa ringe Forhøjelse af Udgifterne for det til Havnetakster, Jernbanetakster o. s. v.; jeg tror at turde sige, at den Opstilling,